

Μήνυμα Χριστουγέννων του κατηγουμένου της Ι. Μ. Γρηγορίου Αγ. Όρους Αρχιμ. Γεωργίου Καψάνη

«Προσκυνοῦμεν σου τήν Γένναν Χριστέ».

Μέ τούς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ὅλου τοῦ κόσμου θά κληθοῦμε ἀπό τήν Ἁγία Ἐκκλησία νά προσκυνήσουμε ὡς «παιδίον» εἰς τάς ἀγκάλας τῆς ἁγίας Μητρός Του Αὐτόν πού εἶναι «ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος» (Ἀποκ. α' 8), ὁ «μεγάλης βουλῆς ἄγγελος», ὁ «ἐξουσιαστής», ὁ «ἄρχων τῆς εἰρήνης», ὁ «πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἠσ. θ' 6).

Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ συμμετέχουν εἰς αὐτήν τήν προσκύνησιν. Ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία: «Οἱ ἄγγελοι (προσφέρουν) τόν ὕμνον, οἱ οὐρανοί τόν ἀστέρα, οἱ μάγοι τά δῶρα, οἱ ποιμένες τό θαῦμα, ἡ γῆ τό σπήλαιον, ἡ ἔρημος τήν φάτνην» καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων «μητέρα Παρθένον», στόν νηπιάσαντα Κύριο τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Καί τοῦτο, διότι τό βρέφος αὐτό, τό φαινομενικά ἀδύνατο, εἶναι ὁ Παντοκράτωρ, ὁ Λυτρωτής, ὁ Σωτήρ, ὁ Θεάνθρωπος.

Θεωροῦντες τά πράγματα διά τῆς πίστεως γνωρίζομε ὅτι τό ἀδύνατο αὐτό βρέφος εἶναι ὁ «πρό αἰῶνων Θεός», ὁ Κύριος τοῦ κόσμου καί τῆς ἱστορίας.

«Μέγα τό μυστήριον». Τό «μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον», κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό. Δέν ἔχει προηγούμενο οὔτε μπορεῖ νά ἐπαναληφθῆ.

Βλέποντες τήν ἱστορία μέ τήν προοπτική αὐτή, μποροῦμε νά ἐλπίσουμε ὅτι Αὐτός, ὁ σαρκωθείς Θεός, θά βοηθήσῃ τόν λαόν Του νά ὑπερβῆ τήν παροῦσα κρίσι.

Εἶναι πολλά τά κοινά σημεῖα τῆς ἐποχῆς μας μέ τήν ἐποχή, κατά τήν ὁποία ἐγεννήθη ὁ Χριστός ἐπί «Καίσαρος Αὐγούστου», «ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας». Καί τότε ὑπῆρχε μία μορφή παγκοσμιοποιήσεως ἀνάλογη μέ αὐτήν πού ἐπιχειρεῖται σήμερα. Ἡ φορολογία ἦταν ἀπάνθρωπη. Τό ἀνθρώπινο πρόσωπο συνετρίβετο, προκειμένου νά ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι τοῦ Καίσαρος. Εἶναι γνωστοί οἱ ἐξανδραποδισμοί καί τά βασανιστήρια πού ὑφίσταντο οἱ ἄνθρωποι ἀπό τούς τότε δυνάστας. Ἀκόμη εἶναι γνωστά τά ἔκλυτα ἦθη τῆς τότε κοινωνίας, ἀντίστοιχα πρός τήν φαυλότητα τῶν “θεῶν” πού ἐλάτρευαν οἱ ἄνθρωποι.

Καί σήμερα ἡ κρίσις πού ἀντιμετωπίζομε δέν εἶναι μόνον οικονομική

ἀλλά καί ἠθική καί θεολογική. Κρίσις οικονομική, διότι ἡ πτωχεία καί ἡ ἀνέχεια μαστίζει πολλούς ἀδελφούς μας. Κρίσις ἠθική, διότι ὁ πολιτισμός μας ὄλο καί περισσότερο ἐδράζεται στήν φιλαυτία καί ὄχι στήν ἀγάπη. Κρίσις θεολογική, διότι μεταίρονται ὄρια αἰώνια, τά ὅποια ἔθεσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες (πρβλ. Παροιμ. κβ' 28), καί ἀντικαθίστανται ἀπό ξενόφερτες "θεολογίες". Αὐτές οἱ "θεολογίες" ἀδειασαν τίς Ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης καί κινδυνεύουν νά ἀδειάσουν καί τούς δικούς μας Ναούς, ὅπως εἶπε Προτεστάντης θεολόγος, διότι καλλιεργοῦν τόν ὀρθολογισμό καί τόν σκεπτικισμό.

Ὅπως στόν εὐρισκόμενο «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» κόσμῳ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς» (Ματθ. δ' 16), ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, προσφέροντάς του τήν λύτρωσι, ἐλπίζουμε ὅτι καί στήν παρούσα κρίσιμη φάσι τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας ὁ Παντοκράτωρ Κύριος δέν θά μᾶς στερήσῃ τήν Χάρι Του καί τήν εὐλογία Του καί δέν θά ἀφήσῃ νά χαθῇ τό πολυπαθές ἔθνος μας. Ὁ ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὡς κριτής τοῦ κόσμου μπορεῖ νά ἐπέμβῃ γιά τήν σωτηρία μας. Μπορεῖ νά ἐπέμβῃ καί νά ἐνεργήσῃ. Σεβόμενος ὁμως τήν ἐλευθερία μας περιμένει καί τήν δική μας συνέργεια, πού ἐκφράζεται μέ τήν μετάνοια καί τήν προσευχή μας. Ἐκεῖνος θά ἐνεργήσῃ τήν σωτηρία μας, ἐάν ἐμεῖς συνεργήσουμε.

Εἶναι πάντοτε ἐπίκαιροι οἱ λόγοι τοῦ μεγάλου Σέρβου Ἱεράρχου, ἀγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, ὁ ὅποιος τό 1929 ἔγραφε: «Μέχρι πότε θά διαρκέσει ἡ κρίσις; Ὅσο τό πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων παραμείνει δίχως ἀλλαγῆ. Ὅσπου οἱ ὑπερήφανοι ὑπαίτιοι αὐτῆς τῆς κρίσις νά παραιτηθοῦν μπροστά στόν Παντοδύναμο. Ὅσπου οἱ ἄνθρωποι καί οἱ λαοί νά θυμηθοῦν, τήν ἀκαταλαβίστικη λέξι "κρίσις", νά τή μεταφράζουν στή γλώσσα τους, ὥστε μέ ἀναστεναγμό καί μετάνοια νά φωνάξουν: "ἡ Θεία δίκη"!» («Δρόμος δίχως Θεό δέν ἀντέχεται...», σελ. 35-36).

Ὅλος ὁ λαός καλούμεθα σέ μετάνοια καί προσευχή, γιά νά ἐπέμβῃ ὁ Θεός, ὅπως ἔγινε στήν Νινευῖ (Ἰωνᾶ γ' 10).

Ἄλλ' ἐάν δέν μετανοοῦν καί δέν προσεύχωνται οἱ πολλοί, τοῦλάχιστον ἄς μετανοοῦμε καί ἄς προσευχώμεθα οἱ ὀλίγοι πιστοί, καί ὁ Θεός μπορεῖ νά μᾶς σώσῃ, ὅπως θά ἔσωζε τά Σόδομα καί τά Γόμμορα, ἐάν ὑπῆρχαν ἔστω καί δέκα δίκαιοι (Γέν. ιη' 20-32).

Πιστεύουμε ὅτι, ἂν ἔτσι ἐνεργήσουμε, ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος, ὄχι μόνο θά μᾶς βοηθήσῃ νά ὑπερβοῦμε τήν παρούσα κρίσι, ἀλλά θά ἐξαγάγῃ ἀπό τήν πικρίαν τῆς δοκιμασίας αὐτῆς καρπούς γλυκεῖς καί σωτηρίους, ὅπως χαρακτηριστικά λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής: «Καί τοῖς

γενομένοις κακοῖς ἀγαθοπρεπῶς κέχρηται πρὸς διόρθωσιν ἡμῶν ὁ Θεός»
(PG 4 305 D).

Προσκυνοῦμε τό Θεῖον Βρέφος μέ πίστι καί ἐλπίδα, ὅτι θά ἐπιβλέψη
εὐμενῶς εἰς τόν λαόν Του.

Εὐλογημένα καί Ἄγια Χριστούγεννα!

Ὁ Καθηγούμενος τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει
I. Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου

+ Αρχηγ. Γεώργιος
